

vel kan være Tale om ved dette Lovforslag at opnaa noget Bæsentligt, men jeg haaber dog, at det vil blive gjort til Gjenstand for en Underfølgelse, saaledes at man i et Udvalg kunde faae Leilighed til at antyde, hvorledes man opfatter Forholdet, og hvorledes man i sin Tid maatte kunne gennemføre en tilfredsstillende Ordning. Det er egentlig det Bæsentligste, jeg har at sige om selve Lovforslaget, men naar et æret Medlem, den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Sessen) faa særlig har dvælet ved, hvorledes man skulde søge Fyldestgjørelse for den Vættelse, man mulig kunde komme til paa det Skatteomraade, her er Tale om, tror jeg rigtig, at han i større Omfang, end der ved nærværende Leilighed var Anledning til, dvælede ved dette Spørgsmaals Historie, og da navnlig ved Brændevinsbeskatningen. Det ærede Medlem betegnede dem, der besatte sig med Brændevinsbrænderiet, som Spiritister. Jeg veed nu ikke, om dette Navn, Spiritister, ikke snarest maatte tillægges dem, der have Syner, som Virkeligheden ikke faa aldeles stadfæstet, og som saadan tror jeg virkelig, at det ærede Medlem i højere Grad vil kvalificere sig til denne Betegnelse end vi, der drive en saadan Virksomhed. Hvad særlig Spørgsmaalet angaar om en Forhøjelse af den Afgift, hvorom det ærede Medlem talte, ville ærede Medlemmer kunne erindre, — det maa maasse være mig tilladt at dvæle noget ved dette Spørgsmaal — at, da denne Sag for 8 Aar siden var til Behandling, var det faa uendelig langt fra, at jeg modfattede mig en Forhøjelse af Afgiften, at jeg kun modfattede mig, og det med Rette efter det store Kjendskab, jeg havde til dette Forhold, at man valgte en Norm for Beskatningen, der var uholdbar, idet man valgte at udfinde, hvorledes Afgiften skulde være ved at benytte et Apparat, der endnu ingen Steder havde fundet Anerkjendelse for at være betryggende; det er snarere vildeblende end veilevende. Jeg skal dog benytte denne Leilighed til at sige, at med Hensyn til denne Beskatning, er der Noget, man kan betegne som en Mytke, skjøndt det formentlig skal være slaaet fast som noget absolut Rigtigt. Man vil gjøre gjældende, at, saaledes som Spiritusfabrikationen nu drives, drives den paa den Maade, at Enkelte ved Hjælp af større Forbedringer opnaa større Resultater, medens Andre, som have mangelfulde Redskaber, opnaa meget mindre. Faktum er imidlertid dette, at Resultatet i begge Tilfælde nærmer sig faa uendelig meget til det Samme. Allerede for 8 Aar siden, da Spørgsmaalet forelaa, søgte jeg Oplysning paa de Steder, hvor man havde de mangelfulde Apparater, og jeg kom til den Erkjendelse, at Resultatet tilnærmelsesvis var det samme i de store som i de mindre Brænderier. Det var den Eiendommelighed, som jeg fik frem dengang, og som den daværende Finansminister ikke kunde modsig; han maatte selv erkjende det. Det, som

for mig med Hensyn til denne Beskatning i det Hele taget er aldeles forfæstelig, er den pinlige Kontrol, som Sværtættelsen af en Udbyttebeskatning vil føre med sig. Hele dette Spørgsmaal om Udbyttebeskatning hviler efter min fulde Overbevisning paa Forudsætninger, der ikke holde Stik. Hele Bevægelsen reiste sig fra en lille Kreds af Brænderidrivende. Disse Sidstes Antal er vel ca. 250, hvoraf en lille Kreds af dem driver Gjerfabrikation. Gjerfabrikanterne have nu troet, at det vilde være i deres Interesse, om de kunde opnaa den Beskatningsmaade, hvorom det ærede Medlem derovre talte. De Herrere glemte imidlertid aldeles, at de, idet de faste den nuværende Tilstand overende, skabe en Tilstand, der for dem vil være langt uheldigere end den, hvorpaa de nu befinde sig. Nu hviler det Hele paa en gennem Tiden og ved Forholdene fæstnet Grund, saaledes at Gjerfabrikationen finder Sted i et saadant Omfang, som Landets Behov kræver. Vil man gaa over til Udbyttebeskatningen, ville Alle kaste sig over den Virksomhed, og det bliver et helt Kaos; man omstyrter, man ombygger ikke, men man skader. Denne lille Digression har jeg tilladt mig. — Med Hensyn til Lovforslaget, som det foreligger, gjentager jeg, at det er aabenbart, at den deri omhandlede Stat lider af Mangler; men jeg tror ikke, at det i nærværende Dieblit er muligt at reformere paa dette Omraade; det maa være forbeholdt en senere Tid. Jeg haaber imidlertid, at der i Udvalget vil blive givet Leilighed til at give en fuldstændig Betænkning over disse Forhold.

Formanden: Der er Intet at erindre imod, at der ved denne Leilighed ses hen til Brændevinsbeskatningen, og at denne kommer under Omtale; men det vil ikke være rigtigt at fordybe sig faa meget i dette Spørgsmaal, at man kommer ind paa de forskellige Beskatningsmaader i faa Henseende. Dette er ikke en Grindring med Hensyn til, hvad der er sagt, men med Hensyn til, hvad der senere kunde blive sagt.

Bloug: Jeg maa tilstaa, at den sagkyndige Kritik, som de to ærede første Talere have anvendt paa nærværende Lovforslag, ikke for mig har havt noget særdeles Overbevisende. Jeg kan ikke paa nogen Maade indrømme dem, at der kan være nogen Tvivl om, hvorpaa Skibsafgiften falder. I det Dieblit den falder paa bestuuet Rum og ikke paa tomt Rum, falder den paa de Varer, der ligge i det bestuuede Rum, og det er da en given Sag, at den, der kjober Varerne, ogsaa betaler Skatten. Derom kan der fornuftigvis slet ikke være nogen Tvivl. (So!). Sigesalidt finder jeg, at de ærede Herrere have afkrævet de andre Grunde, som fra Bidskabens Standpunkt ere anførte for denne Afgifts Skadelighed. Skulle vi tale om Autoriteter, er det for mig en meget